

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · quart període · sèrie C · número 413

Comissió de Polítiques de Joventut

Sessió 13, dimecres 10 de desembre de 2025

Presidència de l'l. Sr. Hugo Manchón García

TAULA DE CONTINGUT

Compareixences

357-00984/15 i 357-00985/15

3

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 13 de la CPJ

La sessió de la Comissió de Polítiques de Joventut (CPJ) s'obre a les tres de la tarda i un minut. Presideix, en funcions, la vicepresidenta, Núria Navarro Hurtado, acompanyada de la secretària, Rosa Jové i Montañola. Assisteix la Mesa el lletrat Rubèn Ramí­rez Fernàndez.

Hi són presents Sabrin Araibi Marachi, Francesc Jesús Becerra Ramí­rez i David González Chanca, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Ennatu Domingo i Soler i Ariadna Urroz Segura, pel G. P. de Junts; Ana Balsera i Marín i Mar Besses Casanovas, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Hugo Manchón García, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Júlia Calvet Puig, pel G. P. de VOX en Cataluña, i Núria Lozano Montoya, pel G. P. Comuns.

També hi són presents els membres especialistes de la comissió Alba Bermejo Gómez, de Socialistes i Units per Avançar; Josep Aleix Agustí Canals, de Junts; Marc Martínez Romeu, d'Esquerra Republicana de Catalunya, i el president del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, Pau Casanovas, acompanyat del tècnic Txema Riba.

Assisteix a aquesta sessió la directora general de Joventut, Clara Quirante Soriano, acompanyada del director general de l'Agència Catalana de la Joventut, Bartolomé Agudo López.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de la directora general de Joventut davant la Comissió de Polítiques de Joventut per a informar sobre el contracte programa engegat per la Direcció General de Joventut (tram. 357-00984/15).

2. Compareixença de la directora general de Joventut davant la Comissió de Polítiques de Joventut per a informar sobre el desplegament de l'estratègia de reconeixement del lleure educatiu a Catalunya (tram. 357-00985/15).

La vicepresidenta

Bé, bon dia. Iniciem la Comissió de Joventut d'avui.

Compareixences

357-00984/15 i 357-00985/15

Avui tenim la compareixença de la directora general de Joventut per tal d'informar sobre el contracte programa engegat per la Direcció General de Joventut i també per informar sobre el desplegament de l'estratègia de reconeixement de lleure educatiu a Catalunya.

Per tant, si us sembla bé, tanquem un momentet, l'anem a rebre i ens hi posem, d'acord?

La sessió se suspèn a les tres de la tarda i dos minuts i es reprèn a les tres i quatre minuts.

La vicepresidenta

Bé, bon dia. Moltes gràcies per assistir avui aquí a la compareixença sollicitada per diferents grups.

Bé, doncs, iniciarem la compareixença amb la compareixença de la senyora Quirante. Té un torn de quaranta minuts. Després, cada grup parlamentari disposarà de vuit minuts per tal de fer les seves intervencions.

I, si no us molesta, abans de res, sabem que tenim un ordre d'intervencions dels diferents grups parlamentaris. Avui, per part del Grup Parlamentari Comuns, ens han demanat si fos possible, com que la diputada senyora Lozano ha de sortir a dos quarts de cinc, si no us importa, si pogués ser la primera per tal de fer la intervenció. Sí? No hi ha problema? *(Pausa.)* Doncs alterarem una miqueta l'ordre de les intervencions. Gràcies. Ja pot iniciar.

Gràcies.

Clara Quirante Soriano (directora general de Joventut)

Bé, doncs, bona tarda. Gràcies, presidenta. Tornem al Parlament per explicar dues de les polítiques que hem estat treballant més intensament en els darrers mesos. Per un costat, l'estratègia del lleure educatiu de base associativa, voluntària i comunitària de Catalunya i, per l'altre, la continuïtat del contracte programa.

(L'exposició de l'oradora és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Començaré per l'estratègia. Es deuen haver fixat en el títol, que l'hem volgut deixar ben clar, de quin és l'àmbit d'aquesta estratègia. I, al final, bé, la base associativa, voluntària i comunitària de Catalunya; per diversos motius, però un d'ells és per aquesta voluntat d'oferir suport als moviments de lleure, que són els que estan patint més aquesta davallada de la participació juvenil. I, per tant, ho volíem deixar clar. I per això, al final, l'estratègia tracta sobre aquest lleure concretament, també per l'especificitat d'aquest tipus de lleure. I després em podré estendre més en això.

Per tant, l'estratègia del lleure educatiu el que fa és deixar clar que el lleure és molt més que una proposta d'entreteniment, sinó que és més aviat una eina educativa, de participació i de construcció activa de ciutadania, on l'experiència educativa, al final, combina tant la dimensió lúdica com pedagògica i el desenvolupament integral de les persones.

A més, un lleure educatiu que a Catalunya té una gran trajectòria i una gran història –de fet, més de 125 anys d'història– gràcies a la tasca i implicació dels diferents actors que hi han participat, que l'han convertit en un espai de socialització fonamental on els aprenentatges que es donen són valuosos per fomentar la cohesió social i contribuir a la formació de ciutadans actius i crítics. Qüestió fonamental, encara més avui dia, davant del viratge de la població en general, però també de la població jove cap a posicionaments populistes.

I, per tant, es tracta d'un reconeixement just per donar resposta a la necessitat urgent de protegir i enfortir un model com és el lleure de base voluntària, però també per donar suport i visibilitat necessària i reconeixement a aquest lleure educatiu.

I tot això ve d'una prèvia, que és aquell acord de govern que va signar l'anterior Govern amb el compromís d'elaborar aquesta estratègia de reconeixement del lleure educatiu a Catalunya, on també aquell acord de govern crea la comissió interdepartamental i el Comitè Consultiu del Lleure.

Posteriorment, s'ha fet un procés de revisió i de reflexió conjunta, també gràcies a l'Observatori Català de la Joventut, amb la publicació de l'estudi *Avaluació de necessitats, cobertura i diagnosi de les activitats del lleure educatiu*.

I, per últim, també l'anterior Govern va encarregar l'elaboració d'aquest informe de *Bases per a l'estratègia del reconeixement del lleure educatiu a Catalunya*, a càrrec del grup de recerca Liberi, de la Universitat de Girona, on va participar, fonamentalment, la base associativa i voluntària del lleure educatiu.

Per tant, doncs, passem a la presentació de forma sintètica d'aquest document, amb una visió on deixem clar que el lleure educatiu ha de ser plenament reconegut, valorat i garantit com un dret fonamental per a infants, adolescents i joves i que, evidentment, en aquests moviments de lleure puguin desenvolupar la seva tasca amb estabilitat, suport institucional i social i on cap infant, adolescent o jove en quedi exclòs.

La seva missió té l'objectiu de reconèixer, protegir, enfortir i impulsar el lleure educatiu conjuntament de la mà del sector. I, per tant, desenvolupem sis objectius en aquest marc estratègic, que diuen: el primer, garantir la continuïtat, el suport estructural i institucional; el segon, reconèixer la importància del lleure educatiu; el tercer, fomentar la participació infantil i juvenil i la construcció d'aquests espais de lleure; el quart, promoure-hi l'accés, reduint les barreres econòmiques, culturals, socials i territorials que dificultin la participació dels infants, adolescents i joves; el cinquè, impulsar la col·laboració entre administracions, però també amb les entitats, creant mecanismes de suport i espais de treball conjunts per garantir l'acompanyament

estable a les organitzacions de lleure, i, el sisè i últim objectiu, el de reforçar el paper estratègic i la seva contribució cap a les trajectòries vitals d'infants, adolescents i joves.

I, aleshores, aquesta estratègia compta amb uns principis bàsics, i aquests principis són el valor educatiu de les activitats de lleure; el desenvolupament integral de les persones que hi participen, tant dels infants, adolescents i joves; la voluntarietat de l'activitat, perquè recordem que estem davant una estratègia del lleure de base associativa, i, per últim, com s'emmarca aquest lleure en l'educació no formal.

I tot això ho hem pogut anar desgranant en set eixos de treball. El primer eix de treball és el de diàleg i coordinació institucional, on creiem que aquesta coordinació ha de ser sòlida entre administracions, però també, molt important, entre entitats. I per això es despleguen la Comissió Interdepartamental del Lleure i el Comitè Consultiu del Lleure.

El segon eix de treball és el de sostenibilitat, natura i espai públic, on es vol fomentar aquest ús pedagògic dels espais naturals i públics i, evidentment, tot el tema de la sostenibilitat ambiental, sent un pilar molt important tota aquesta educació ambiental activa que es fa també des del moviment del lleure educatiu.

El tercer eix de treball és el de reconeixement i valor social, perquè, al final, el lleure educatiu és una peça clau dins del sistema educatiu, encara que sigui educació no formal. I, per tant, s'ha de millorar la seva sensibilització pública i la visibilitat institucional, així com el reconeixement formal de les competències adquirides. I en aquest mateix bloc també introduïm tota la part de projecció internacional i de promoció del català.

I aquí sí que m'agradaria poder-me aturar un moment per explicar que, per primera vegada, la titulació del lleure compta com a mèrit a les oposicions de professorat, una qüestió que mai havia passat. I, al final, també és gràcies a aquesta col·laboració interdepartamental, que hem pogut millorar amb altres departaments, en aquest cas amb Educació. I agrair, doncs, la implicació del director general de Professorat, el Josep Maria Balda, que, des del primer dia, es va fer seva la proposta dels moviments, i hem aconseguit això, no?, que per primera vegada la titulació de lleure compta com a mèrit.

El quart eix de treball és el de la cohesió social per a la inclusió d'infants, adolescents i joves, perquè cal garantir-hi l'accés independentment de les barreres econòmiques, socials, culturals i territorials, amb una perspectiva d'equitat, justícia i cohesió social.

El cinquè eix de treball, el de suport estructural, per consolidar el sector amb finançament estable, però també reduint la burocràcia i, per tant, treballant en aquesta simplificació administrativa tan necessària.

El sisè eix de treball, el de l'avaluació, recerca i transferència. Perquè també és important poder generar coneixement, avaluar continuadament cadascuna de les activitats, no?, i, al final, fer recerca aplicada per, al final, aconseguir transferir les bones pràctiques que es donen.

I, per últim, el setè eix de treball, el de participació i comunitat. Perquè, evidentment, s'ha de reforçar tota la participació activa, no només dels joves, que són dirigents de les activitats, sinó també dels infants i adolescents que hi participen.

Per tant, l'operativitat d'aquesta estratègia compta amb 6 objectius genèrics, que són els que he explicat a l'inici; els 7 eixos de treball que acabo de poder resumir; 43 objectius operatius concrets, i 150 mesures que aterren aquesta estratègia i que han estat comentades amb els diferents departaments i també han sigut extretes del document de bases que es va encarregar.

I tot això emmarcat en diferents òrgans de seguiment, com ja he dit anteriorment. La Comissió Interdepartamental del Lleure, que ha d'establir les línies generals i definir-ne les mesures i fer-ne el seguiment, així com avaluar el progrés de l'estratègia; comissió que vam celebrar el dia 26 de novembre, on vam poder presentar

aquest document. I també el Comitè Consultiu del Lleure, que ha de fer aquest seguiment del procés d'elaboració de l'estratègia i que també vam celebrar el dia 27 de novembre.

I ara, quines són les properes passes amb relació a l'estratègia? Doncs, com he explicat, hem pogut presentar aquest document tant a la comissió interdepartamental com al Comitè Consultiu del Lleure, i hem donat un temps d'aportacions tant als diferents departaments de la Generalitat com als propis moviments que formen part del comitè consultiu per poder, doncs, millorar l'estratègia, tant la part més de relat i d'aterratge de l'estratègia com la part de mesures. I en aquest procés esperem rebre les aportacions per poder-les valorar i, al final, que el resultat, evidentment, sigui encara més ric de tot aquest procés que ja s'ha fet.

I ara sí, abans de passar al següent tema, doncs, volia aprofitar per fer un agraïment a les entitats per la paciència, perquè som conscients que, al final, sí que és cert que aquest procés s'ha dilatat en el temps, no ha sigut una tasca fàcil. Però també volia agrair la feina al personal de la direcció general i de l'Agència Catalana de la Joventut, que s'ha involucrat en poder fer aquesta estratègia, que al final és feina afegida al que ja fem en el nostre dia a dia. I crec que era de rebut fer aquest reconeixement públic a tots i totes elles, que s'hi han involucrat, perquè, si no, no haguéssim pogut arribar avui aquí a presentar aquesta estratègia.

I ara, doncs, passem al segon tema de la compareixença d'avui, pel qual s'ha sol·licitat de forma urgent: el suport que donem a les polítiques locals de joventut. A les diferents compareixences que hem anat fent en aquesta comissió sempre hem remarcat la importància de les polítiques locals i el suport que oferim als ens locals, no?, en matèria de polítiques de joventut, perquè des del principi teníem clar que era una de les nostres prioritats.

Al final, l'Administració local no és només porta d'entrada a les persones joves cap a l'Administració, sinó que ofereix un acompanyament en un moment vital cabdal per al desenvolupament de la seva identitat. I al final, realment, les polítiques de joventut són transformadores per a la vida de les persones.

Tenint clar això per a les nostres trajectòries tant vitals com professionals, des del primer dia hem volgut posar-ho al centre de les polítiques i de la nostra feina. I per aquest motiu creiem que és molt necessari poder contextualitzar el finançament dins de tot l'entramat de serveis que oferim. I és que, evidentment, el finançament és cabdal per poder portar a terme polítiques de joventut, però no és l'únic suport que donem. I creiem que és necessari poder donar-li valor, a tot aquest acompanyament.

Aleshores, ho hem dividit en tres blocs. El primer és l'atenció, interlocució i xarxes. Aquí estem fent un esforç important per generar un nou model de governança de les polítiques locals de joventut molt més horitzontal, comptant amb la cooperació, amb la confiança i amb la col·laboració dels ens locals, perquè creiem que no té sentit fer-ho d'una altra manera. Amb un agent molt clar al centre de la nostra intervenció, que són les coordinacions territorials, per poder millorar aquest acompanyament i, al final, estar més a prop, si és que és possible. A part d'altres espais d'interlocució, que després hi entraré més en detall.

El segon apartat és el de programes, serveis i recursos, que aquí el que pretenem fer és, al final, fer més fàcil la feina al territori, reforçar el suport tècnic i dotar d'eines útils els i les professionals de joventut, en formació, acompanyament, assessorament, materials i eines, que després també podré explicar.

I, per últim, el nou conveni de corresponsabilitat amb els ens locals, un nou instrument que ha de ser més àgil, més simplificat, menys burocràtic i que al final faciliti la feina a tothom.

En el primer punt, com deia, no?, la importància de les coordinacions territorials de joventut és cabdal, perquè al final ofereixen una atenció i una orientació especialitzades en polítiques de joventut, no només als professionals, sinó també als càrrecs electes desplegats al territori. I, al final, ofereixen aquest seguiment i acompanyament

en el desplegament territorial de les polítiques de joventut i generen xarxes de treball molt valuoses.

Però també tenim altres espais d'interlocució més formals, com són el Consell Rector del Pla Nacional de Joventut de Catalunya, que som conscients que hem de convocar aviat, on participa el jovent organitzat, però també les entitats municipalistes; un espai valuós per poder desplegar aquest pla nacional.

I també tenim els espais de demarcació, amb els responsables tècnics i polítics, per poder aterrar també aquestes polítiques a la diversitat territorial que tenim a Catalunya.

Tot aquest desplegament, evidentment, es pot concretar en les eines que tenim de desplegament amb xifres que, la veritat, ens hauríem de sentir molt orgullosos de les polítiques que tenim al territori, no? Parlem de més de 500 plans locals de joventut, de 40 plans comarcals de joventut, 40 serveis comarcals de joventut, 43 oficines joves i 31 programes d'arrelament al món rural.

L'apartat de programes, serveis i recursos l'hem dividit en tres apartats molt breus. El primer és el de formació de professionals de joventut. El 2024 es van realitzar noranta-cinc accions de formació; prop de dos mil professionals es van formar en aquestes formacions, que porten a terme tant la direcció general com l'Agència Catalana de la Joventut, amb diverses temàtiques, de fet, supertransversals, perquè això són les polítiques de joventut, són transversalitat en estat pur.

El segon bloc és el de l'acompanyament. Aquí no només oferim formació, sinó que oferim tot un acompanyament posterior, com són els assessoraments especialitzats per al disseny i la revisió de programes, serveis i equipaments juvenils, des de dinamització i participació juvenil, prevenció de l'abandonament escolar, gènere; una quantitat ingent d'acompanyaments.

I sí que en voldria destacar tres, perquè crec que val la pena. El primer és l'«Obrim via», que, de fet, quan era tècnica vaig tenir l'oportunitat de poder realitzar. I és brutal, no només perquè coneixes altres realitats molt allunyades de la teva pròpia ciutat on treballes, sinó d'altres ciutats o pobles de Catalunya completament diferents dels teus, i això sempre enriqueix les polítiques que pots desenvolupar. En aquest cas, l'«Obrim via» és d'estratègies de dinamització i participació juvenil. I, per tant, com dic, ja no és només la formació, sinó tot aquest acompanyament posterior que t'ofereixen per implementar el projecte o la idea que té el servei local de joventut pensada.

També tenim el «3 voltes», que, al final, és passar a l'acció, sensibilitzar i capacitar i acompanyar els professionals per dissenyar i implementar projectes que promoguin la igualtat de gènere, també amb aquesta lògica d'acompanyament, no?, per professionals.

I, per últim, la xarxa nacional d'emancipació. Tot just ahir, es va celebrar la trobada nacional de l'XNEJ, de la xarxa nacional d'emancipació, on es van trobar més de cent cinquanta tècnics de tota Catalunya. I no només ofereix acompanyament, recursos, formacions a les oficines joves i punts d'informació, sinó que, a més, genera aquests espais de trobada i de coneixement, que són realment valuoses per als tècnics i tècniques desplegats al territori, no? I des d'aquí volia aprofitar també per poder felicitar tot l'equip de l'XNEJ, que les darreres setmanes i mesos ha treballat de forma superintensa perquè la jornada d'ahir fos un èxit, com va ser, amb més de cent cinquanta professionals de tot el territori.

I, per últim, materials i eines. Una quantitat ingent de guies, recursos, estudis, estadístiques, un volum bestial de recursos per facilitar la feina, al final, als tècnics i tècniques municipals.

I ara, doncs, sí, arribem al punt pel qual es sol·licitava la compareixença, pel tema del finançament a ens locals. Recordar que els instruments de finançament del departament al final són del departament. I, per tant, Joventut és una petita part d'aquests instruments de finançament.

Com ja saben, el contracte programa de drets socials i inclusió amb els ens locals 2022-2025 finalitza aquest any. I el que s'ha negociat amb les entitats municipalistes és la possibilitat de fer una addenda a aquest contracte programa amb els ens locals amb una pròrroga per al 2026.

Com saben, les fitxes de joventut són subvencions, no són transferències. Això ja va ser una qüestió que així es va introduir en aquest contracte programa el 2022. I, per tant, en els propers dies enviarem una comunicació als ens locals amb instruccions de com sol·licitar la subvenció directa per a aquest 2026. És el tràmit que cal fer, perquè, en no ser una transferència, doncs, cal fer aquesta tramitació administrativa per poder generar aquesta nova subvenció directa en els mateixos termes i condicions que el 2025. I aquí sí que, des de les coordinacions territorials, s'oferirà tot el suport necessari als ens locals per poder tramitar aquestes subvencions directes.

I, tot i així, doncs, seguim treballant perquè la creació d'aquest nou conveni, evidentment, no s'atura. El conveni de corresponsabilitat de drets socials i inclusió amb el món local 2027-2029 es segueix negociant amb les entitats municipalistes i, per tant, es segueix definint i es segueix treballant perquè el 2027 pugui ser una realitat, un instrument que ha de ser més àgil, més simplificat, menys burocràtic i que faciliti la gestió tècnica i administrativa dels ens locals. Però, com bé saben, Joventut no és una transferència. I, per tant, estem treballant en una convocatòria de subvencions de concurrència no competitiva per al nou període. Seguint amb la legislació vigent, al final no estableix l'obligatorietat de finançar als ens locals aquestes polítiques, fet que impossibilita l'articulació mitjançant transferències directes.

En l'actualitat, el contracte programa compta amb quatre fitxes de joventut dins del contracte programa. La fitxa 41 és la dels serveis comarcals de joventut, que dona cobertura a totes les comarques, amb quaranta tècnics de joventut, i que és la responsable de poder fer aquesta coordinació per a l'elaboració dels plans comarcals de joventut, les inspeccions a instal·lacions juvenils i el seguiment de les activitats de lleure infantil i juvenil.

La fitxa 42, la de les oficines joves, amb aquestes quaranta-dos oficines joves que formen part de la xarxa nacional d'emancipació, que reben un finançament segons el tram de població jove de cadascuna d'aquestes comarques, amb diferents perfils segons, com deia, aquest tram de població jove, amb informador juvenil responsable, informador juvenil i/o assessor especialitzat. I a part, doncs, la voluntat d'aquesta fitxa és la del servei integral a les persones joves a totes les capitals de comarca amb aquest desplegament comarcal que fem de tot el territori català.

La fitxa 43 és la de desplegament de les polítiques locals de joventut, on s'adhereixen 803 municipis, que tenen, tots ells, evidentment, pla local de joventut o programes d'arrelament al món rural, i vuitanta tècnics i tècniques compartides que ajuden a poder desplegar aquestes polítiques als municipis de menys de cinc mil habitants.

I la fitxa 44, la de joves en situació de vulnerabilitat, que el que pretén és donar aquesta atenció especialitzada a joves que estan en especial situació de vulnerabilitat per garantir els seus drets com a ciutadans de ple dret i garantir la seva inclusió, amb aquests noranta-dos professionals.

Com veuen, doncs, un finançament important, que, al final, el que fa és donar una cobertura de professionals de joventut a tot el territori i aquesta capillaritat de les polítiques de joventut a nivell municipal. Això és el que tenim en l'actualitat, i això és el que volem fer.

Amb la idea de simplificar, seguint la voluntat d'aquest nou conveni de corresponsabilitat amb el món local 2027-2029, passem de quatre a tres fitxes. La fitxa 44 evoluciona i passa a transferència. Aquesta és la voluntat, que, dins del marc de la llei de serveis socials, pugui emmarcar-se com una transferència i, per tant, que el 2027 aquest finançament, en comptes de ser una subvenció, sigui, com dic, una transferència. I mantenir totes les polítiques que fins ara s'estaven finançant

reorganitzades i reagrupades en dues fitxes: una, la de cooperació comarcal en matèria de joventut, d'abast més comarcal, i la de programes i serveis juvenils de proximitat, d'un abast més local.

Passaré a explicar breument cadascuna de les fitxes, els seus objectius. La del programa d'acompanyament per a joves migrats en contextos vulnerables, que vindria a substituir l'actual fitxa 44, té l'objectiu de contribuir a la inclusió dels joves migrats que no han entrat dins del sistema de protecció o que ho han fet de forma molt breu, perquè, al final, són els que estan en una situació de major vulnerabilitat. I, a part, doncs, millorar l'accés a recursos comunitaris i acompanyament personalitzat. És a dir, arribar a aquells que més ho necessiten.

La fitxa de cooperació comarcal en matèria de joventut. Com deia, aquí hem agrupat tots aquests serveis que tenen abast comarcal. I el que fem és consolidar els serveis comarcals de joventut, que puguin exercir la delegació de competències en matèria d'instal·lacions juvenils i també d'activitats de lleure; evidentment, poder coordinar aquests plans comarcals de joventut tan importants per a la planificació de polítiques; la contractació de professionals de proximitat que ajudin a desplegar programes i serveis juvenils; la contribució també al desenvolupament de territoris rurals a través dels tècnics i tècniques compartides, i millorar els processos d'emancipació amb les oficines joves de la xarxa nacional d'emancipació juvenil.

I, per últim, els programes i serveis juvenils de proximitat, que vindria a ser la 43.1, que és aquesta fitxa on volem agrupar totes aquelles polítiques que tenen relació amb els municipis, amb els ajuntaments, amb uns objectius molt alineats amb el pla nacional de joventut de Catalunya 2030, aprovat recentment, que són facilitar l'emancipació juvenil, potenciar la capacitat d'incidència de les persones joves, garantir l'accés dels joves als recursos socials, polítics, econòmics i culturals, i contribuir a la informació juvenil. Per tant, la importància d'aquesta fitxa: com dèiem abans, són 803 municipis els que actualment la reben; per tant, una capillaritat molt important a tot el territori català.

I ara, doncs, abans d'acabar, sí que volia permetre'm una llicència una miqueta més personal, perquè tots ens hem aixecat avui amb la notícia de que ha mort Robe Iniesta, el cantant d'Extremoduro, no? I volia poder llegir una de les seves lletres, que diu: «Hay que dejar el camino social alquitranado / porque en él se nos quedan pegadas las pezuñas. / Hay que volar libre al sol y al viento / repartiendo el amor que tengas dentro.» Així que, pel Robe, doncs, seguirem treballant de valent per millorar les condicions de vida de la joventut de Catalunya.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Bé, moltes gràcies. Iniciaríem ara el torn de les intervencions per part dels grups parlamentaris. I, tal com hem comentat abans, iniciaria el torn de la intervenció la diputada senyora Núria Lozano per un temps de vuit minuts.

Núria Lozano Montoya

Molt bé; gràcies, presidenta. Bona tarda i moltes gràcies a tots els grups per la flexibilitat a l'hora de definir els torns d'intervenció. Gràcies a la senyora Quirante per la seva compareixença.

Avui, com ja s'ha exposat, abordem dues qüestions fonamentals per a les polítiques de joventut a Catalunya: el contracte programa amb els ens locals i l'estratègia de reconeixement del lleure educatiu, dos instruments que podrien marcar diferències per garantir drets a la joventut catalana, però que considerem que es queden a meitat de camí.

Estem parlant de grans marcs conceptuals, però sense els recursos necessaris ni calendaris, ni pressupostos o cogovernança compartida. Pensem que Catalunya no es pot permetre continuar improvisant polítiques de joventut, perquè fa massa anys que estem instal·lats en aquesta improvisació. I, en canvi, aquest sembla ser el camí,

perquè el nou model de contracte programa precaritza encara més el finançament de polítiques essencials, com les de joventut, però també d'altres que també impacten la joventut, com la mobilitat..., –en fi, seria molt extens ara referir-nos a totes elles– transformant fitxes i programes, fins ara integrats a l'apartat de transferències, en convocatòries de subvencions. Indica vostè que no subjectes a concurrència competitiva. Però, en qualsevol cas, el que sí que implica és una falta de garantia de continuïtat, qualitat i sostenibilitat de serveis socials bàsics i, per tant, una certa incertesa sobre la situació l'1 de gener per a les principals entitats que operen al sector de polítiques de joventut.

Si la finalitat principal del contracte programa és la cooperació, la planificació i el finançament estable entre el Departament de Drets Socials i els ajuntaments i els ens locals, un nou model que precaritza els serveis, deteriora l'estabilitat del finançament i, per tant, està obstaculitzant la planificació per part dels ens locals difícilment pot ser una eina útil per a la cooperació interadministrativa.

Podem estar davant d'una nova oportunitat perduda, que esperem que no arribi a materialitzar-se, perquè dificultaria, i no poc, l'existència de polítiques, recursos humans i infraestructures estables de joventut a la pràctica totalitat dels municipis, sobretot als més petits. Encara hi som a temps, de rectificar.

Per tant, considerem que el Govern està lluny de posar al centre allò que el món local fa més d'una dècada que reclama: estabilitat, previsió, també finançament de caràcter estructural. No podem dir que construïm un sistema estable amb finançament insuficient, amb una càrrega burocràtica inassumible i sense una avaluació sòlida de resultats.

El problema de fons és que s'ha plantejat el contracte programa tard –portem gairebé dos anys de legislatura–, sense codisseny real amb els municipis i amb una dotació insuficient després d'anys d'augment dels costos.

Pel que fa al finançament, ja abans no podíem demanar als municipis que seguissin desplegant serveis de joventut de qualitat amb quantitats que no arribaven ni per mantenir els equips tècnics actuals i que condemnaven els professionals del sector a la precarietat. I, a partir d'ara, encara ho podem fer menys, de parla de mantenir aquestes estructures. Si volem que el contracte programa sigui una eina de país per generar ciutadans que tinguin esperança en el futur, hem de tenir finançament suficient; sense això es queda en fum.

També se'n parla, i molt, de la simplificació administrativa, però als ajuntaments cada cop els arriben més justificacions, més informes, més requeriments. I cal posar el focus en aquells municipis petits, els quals pateixen més per implementar polítiques que arrelin el jovent al territori i, a més a més, tenen al seu abast menys recursos.

Des del nostre grup parlamentari proposem incrementar el finançament, establint un sòl mínim per garantir drets a tots els municipis, contribuint a l'equitat territorial; contractes programes quadriennals alineats amb cicles polítics municipals i amb objectius mesurables, mantenint les fitxes de polítiques de joventut associades a les transferències, i no amb aquest canvi de model; simplificació administrativa amb justificacions simplificades o suport tècnic des de la Generalitat als municipis més petits; fons d'equitat territorial per a municipis rurals, i incloure el lleure educatiu com a línia estratègica de caràcter estructural, i no com un simple annex més o menys voluntariós. L'educació en el lleure no es pot seguir basant exclusivament en la bona fe i la generositat dels professionals i voluntaris.

I, justament, vinculat amb aquest últim punt, passem ara a referir-nos al lleure educatiu. Pensem que cal ser honest amb el sector. El lleure educatiu no pot seguir sent invisibilitzat als pressupostos de la Generalitat, perquè forma part de la nostra identitat. Sense l'educació en el lleure molts pobles quedarien sense dinamització, molts joves desemparats i, el que no és menor, molts dels valors cívics i cooperatius que s'ensenyen en aquests espais desapareixerien. I, per tant, juguen un paper absolutament fonamental.

En canvi, els esplais, caus, entitats de lleure sostenen cada setmana projectes comunitaris, educatius, inclusivament i transformadors, però reben pocs recursos, tenen a la seva disposició locals precaris, finançament inestable i una estratègia nacional, de moment, amb més teoria que operativitat.

Respecte al pressupost de l'estratègia, no hi ha una memòria econòmica vinculant ni mecanismes estables de finançament. D'aquí aquesta referència a la inestabilitat dels projectes. Quan es planifiquen les infraestructures de país, el lleure no hi és present. Moltes entitats treballen en locals cedits temporalment, quan no en espais degradats o instal·lacions que no reuneixen condicions. O, simplement, els dies de pluja, com que no tenen local, no poden realitzar activitats, malgrat que fa dècades que des del sector s'està reivindicant. El lleure pateix sota baixos i condicions laborals irregulars i, en canvi, no es vincula el finançament a criteris de qualitat laboral, especialment pel que té a veure amb la licitació de contractes.

Des del Grup Parlamentari de Comuns proposem la necessitat d'un pla d'infraestructures de lleure educatiu amb línies de rehabilitació i creació de nous espais, sigui en règim de compra, de lloguer o, simplement, de cessió d'ús, que no es tracta tant del títol jurídic com de la possibilitat d'accedir a aquests recursos; universalització amb tarifació social per garantir l'accés de tota la població a aquest lleure educatiu; criteris laborals dignes com a condició per accedir a finançament públic o poder concórrer a concursos i licitacions associats a la contractació pública; pla de desplegament territorial amb suport tècnic als municipis on no hi hagi present teixit associatiu; una governança compartida amb el sector, que és un element molt i molt reivindicat amb bon criteri per les entitats. Les bones paraules, desafortunadament, no solucionen els problemes. I, per tant, necessitem pressupost, necessitem infraestructures i necessitem també garantia de drets.

Ens hem centrat en dos dels punts als que podíem fer referència per qüestió de temps, però és cert que n'hi ha molts més a considerar, perquè les persones joves del nostre país afronten dificultats extremes per emancipar-se, per poder endegar un projecte propi de vida i també per un accés desigual a recursos comunitaris, tot sovint en funció del territori de residència, en qüestions com el lleure, els serveis de salut, els serveis de salut mental i benestar emocional, la cultura i l'esport.

Clar, després de tot això, la pregunta que ens podem fer és: què fa el Govern? Doncs, miri, sota el nostre criteri, poca cosa, tard i malament. Portem, dèiem abans, més d'un any i mig de legislatura, que entenem que no ha estat útil per avançar en aquest sentit, i notem a faltar una reacció. Tenim una certa sensació d'estar en una situació de desorientació i de fallar la brúixola i, el que és més preocupant, o com a mínim el que més ens amoïna, a nosaltres, sense ganes d'entomar el problema, d'arremangar-s'hi, de posar-nos mans a l'obra.

Per part nostra, exigirem millores valentes. Necessitem polítiques d'esquerres, polítiques transformadores, però, òbviament, depèn, i no poc, de la voluntat política del Govern. Si volen millorar la vida de la joventut catalana, ens hi trobarem, sempre des d'una perspectiva constructiva. Ja saben que el Grup de Comuns sempre tenim proposta, sempre tenim aquesta voluntat de contribuir. Però, si volen seguir donant llargues, nosaltres seguirem exigint resultats, perquè pensem que és el que correspon.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Continuem ara amb el torn de Junts, amb la diputada Ariadna Urroz, per un temps de vuit minuts. Gràcies.

Ariadna Urroz Segura

Gràcies, vicepresidenta. En primer lloc, agrair la compareixença i totes les explicacions donades de la directora general de Joventut i el director de l'Agència Catalana

de la Joventut, tant pel que fa al contracte programa com pel que fa al reconeixement del lleure educatiu.

I nosaltres també volíem posar en valor que avui puguem celebrar aquesta compareixença, tot i que sigui mes de desembre i amb pocs dies de marge, perquè enteníem que el tema del contracte programa era un tema urgent de què havíem de poder parlar a bastament en aquesta comissió.

Començo referint-me justament a això, al contracte programa amb els ens locals, perquè des de Junts per Catalunya, ja el passat mes d'octubre, també en aquesta comissió, vam posar de manifest una mica la preocupació que ens havien traslladat les entitats municipalistes, però també l'Associació de Professionals de Joventut, que van venir també a comparèixer en aquesta comissió, exposant, justament, la situació del contracte programa, de que no tenien, almenys a data d'octubre, viabilitat o resposta sobre quin seria el seu futur a partir d'1 de gener de 2026, quan aquest contracte programa que tenim ara vigent finalitzés.

De fet, nosaltres també, com a grup parlamentari, vam entrar a preguntar per escrit al departament, preguntant per les fitxes de joventut amb relació al contracte programa i la seva pròrroga o no pròrroga, que encara també, malgrat haver passat mesos, no en tenim resposta formal.

Com dèiem –i s'hi han referit altres companys–, per nosaltres la finalització del contracte programa en aquestes fitxes relatives a polítiques de joventut –de la 41 a la 44– i no tenir certeses de què és el que passava amb elles, doncs, evidentment, suposava un greuge per a unes oficines joves d'emancipació sense servei, però sobretot un greuge de cara als professionals de polítiques de joventut, que fan una gran feina al territori, coneixent els joves, fent aquest vincle amb els joves, que no sempre és fàcil, amb aquest arrelament, i que, per tant, ells veiessin patir la seva situació laboral era quelcom que ens preocupava, a nosaltres, molt.

De fet, vostès avui explicaven que aquestes fitxes relatives a polítiques de joventut no queden fora de la pròrroga del contracte programa del 2026, perquè passen a subvenció directa sense competència de no concurrència, si no m'equivoco, competitiva amb altres peticions, i que ha de ser prèvia petició dels ens locals, fet que genera també més burocràcia a l'hora de tramitar una subvenció que fer una transferència directa. Jo crec que això és una cosa que tots coneixem.

De fet, la consellera, en el Ple del Parlament del passat 19 de novembre, indicava que el departament havia prorrogat amb el contracte programa tot el que legalment era possible prorrogar. De fet, en paraules seves –i la cito textualment–, deia: «Totes aquelles fitxes que per llei tenen un marc legal que els permet la pròrroga ho han fet», i que totes aquelles que quedaven excloses perquè el marc normatiu no ho permetia no es podrien prorrogar.

Llavors, aquí la meva pregunta..., perquè jo crec que s'intuïa una mica del que han dit, però sí que m'agradaria que m'ho esclarissin clarament. Entenc de les paraules de la consellera que en polítiques de joventut no tenim una habilitació legal que ens permeti poder fer la pròrroga d'aquest contracte programa. Si això és així, que entenc que sí, perquè m'està dient que sí, això és un greuge que creiem, des de Junts per Catalunya, que necessàriament hem de poder revertir, perquè cal buscar alternatives per garantir que els ens locals puguin desplegar polítiques de joventut amb un finançament que sigui suficient i estable perquè no es tornin a repetir situacions com les d'enguany.

Per tant, si el que cal és buscar una habilitació legal, com deia la consellera, per poder posar solució a aquest problema, nosaltres creiem que és un horitzó que cal estudiar. Perquè amb el que estem d'acord és que els ens locals necessiten certeses, necessitem un finançament estable per poder garantir les polítiques de joventut arreu del territori. I també el que ens cal, no?, sobretot, és poder garantir les condicions laborals dels professionals de joventut i aquesta estabilitat que tant necessiten.

Perquè estic segura que deuen convenir amb mi que les polítiques de joventut d'aquest país són essencials i no són de segona. I a vegades en aquesta comissió el que estem cansats una mica de veure és que, justament, se'ns tracta de segona quan parlem de joves i de polítiques de joventut. I ens cal pressionar en aquest sentit.

És per això que, amb relació al que han comentat, sí que m'agradaria adreçar-li dos preguntes més amb relació a la subvenció directa que comentaven, i és amb relació als terminis. Quan podran els ajuntaments o consells comarcals demanar-ho? En quins terminis tenen previst també resoldre aquests procediments? Perquè entenem que no és una cosa que sigui immediata. I també, quan es faran efectius aquests pagaments? I, evidentment, si, a hores d'ara, podem garantir que als ens locals se'ls atorgaran els mateixos imports o majors imports que els que han tingut aquest darrer 2025 amb el contracte programa vigent.

I canvio de punt i començo amb el de l'estratègia de reconeixement del lleure educatiu, amb el temps que em queda. Quan parlem de lleure, necessàriament cal que posem en valor el que és la Declaració dels drets de l'infant, que reconeix el lleure educatiu, el lleure per als infants, que també reconeix l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

De fet, el passat mes de juliol en aquesta mateixa sala vam tenir la compareixença de la síndica de greuges per parlar sobre l'estat del lleure educatiu a Catalunya. Justament, ella parlava del lleure no només entès com el que teniu des de la Direcció General de Joventut; parlava també del lleure dins l'àmbit escolar i familiar i extra-escolars i, per tant, d'una manera bastant més general de la que avui vosaltres ens fèieu referència. Però sí que posava de manifest la necessitat de que a Catalunya, tot i tenir competències plenes en aquest àmbit, no teníem cap norma que vingués a regular de manera sistemàtica el lleure en aquest país, no?

I feia tot d'avertiments i de recomanacions, que nosaltres en certa manera també ens fem nostres i que també s'han comentat, com també la necessitat de les subvencions específiques que ara mateix reben les entitats de lleure, que no tenen un gran finançament, però, a més a més, totes les traves burocràtiques que suposa haver-les de demanar i els terminis llargs de poder-ho rebre.

I la síndica feia un seguit de recomanacions pel que fa al lleure, que, com deia, també compartim, que és que cal escoltar de manera directa els infants i adolescents quan parlen del lleure, que ens cal aquest lleure amb garanties, reduir les barreres econòmiques, que sigui inclusiu i obert a tothom i que tingui una oferta equilibrada també amb aquesta equitat territorial a tot Catalunya i que també ens calia aquest reconeixement social del lleure i de les persones que exerceixen aquest lleure.

Llavors, en aquest sentit, sí que li volíem adreçar també un seguit de preguntes. La primera d'elles és si ens podríeu fer extensiu el document que avui ens heu exposat, més enllà de la presentació, per poder també treballar més a fons les cent cinquanta propostes, si no m'equivoco, que comentàveu de mesures que aterren aquesta estratègia de reconeixement del lleure educatiu a Catalunya.

La segona d'elles –que també s'hi ha referit la meua companya dels Comuns– és sobre la previsió pressupostària per poder desplegar l'estratègia que avui ens exposàveu. Perquè estem també a..., no sé si avui som 10 de desembre o 11, no tenim pressupostos, no s'han presentat ni tan sols en aquesta cambra. Per tant, quina és la previsió per poder desplegar aquest pla que avui ens veniu a presentar.

I, també una mica lligat respecte a les entitats, com poder afavorir les entitats del lleure i les entitats juvenils, en general, també. Justament per aquestes dates, l'any anterior es van publicar les bases i la convocatòria de la Convo, que era l'anterior COSPE, per a totes les subvencions a les entitats juvenils. Quina és la previsió que teniu per a aquest any per poder-ho engegar? Perquè de moment, a hores d'ara, no s'ha fet aquesta publicació. Justament, això implicava que a principis de gener les entitats ja havien de presentar els projectes, que van acabar rebent els diners a mitjans d'agost. I, per tant, una mica saber quina és la previsió, si anirem igual que

l'any passat, que per dates ja veiem que és complicat, però sí que és un dels temes que volem posar damunt de la taula.

I, per últim, també el passat 7 de novembre vam rebre una resposta, que vam fer una pregunta nosaltres per escrit al departament amb relació al desplegament de la llei de foment de l'associacionisme per saber en quin punt estava, quins eren els tràmits que s'havien realitzat. Com deia, el 7 de novembre ens van contestar dient que encara s'estan estudiant els instruments jurídics per posar en marxa la taula de coordinació administrativa i, pel que fa al que és la creació jurídica de l'agència, que encara –cito textualment– estaven «fent treballs previs de planificació per iniciar el procediment jurídic per a la seva creació». Tenint en compte que és una llei que es va aprovar fa dos anys, una mica saber si hi han hagut avenços des d'aquesta darrera resposta que ens va fer el 7 de novembre i saber de quina manera podem seguir impulsant el desplegament d'aquesta llei, que també és tan necessària per al teixit associatiu de Catalunya.

Ho deixo aquí.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Continuariem amb el torn d'intervencions per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, amb la veu de la senyora diputada Mar Besses. Gràcies.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, presidenta. Bona tarda. En primer lloc, agrair la compareixença de la directora general de Joventut i també la presència del director de l'Agència Catalana de la Joventut.

Nosaltres vam demanar una mica la compareixença, sobretot, davant de la preocupació i la incertesa amb la qual es troba el contracte programa tan sols a unes setmanes de finalitzar l'any. Un contracte programa que durant molts anys ha estat l'eina clau, la garantia de poder desenvolupar polítiques de joventut al territori. I, per tant, gràcies a aquest instrument, doncs, ha estat possible que hi hagi serveis comarcals de joventut, que hi hagi oficines joves, que hi hagi polítiques de joventut al territori, entre molts altres, i, per tant, estructurar polítiques de joventut també al territori amb els recursos necessaris.

Però, malauradament, tal com acabem de veure, això l'any que ve no serà així, no perquè el model no funcioni, com vostès han explicat, perquè és útil i creiem que és eficaç, sinó perquè vostès no han fet la feina. Perquè, de fet, fa més d'un any i mig que vostès governen; sabien perfectament –ho posaven les dades– que el contracte programa finalitzava el 2025 i que, per tant, calia treballar amb temps el contracte programa per al 2026, no condemnar-nos directament a passar al del 27, sinó també treballar de cara al del 26. Per tant, creiem que no era cap sorpresa i que calia una mínima planificació. Però, com s'ha dit també, vostès, de nou, han actuat tard i malament.

I, per tant, aquesta mala planificació, aquesta desídia, que creiem que és el que caracteritza aquest Govern en matèria de joventut, doncs, ens preocupa, perquè les conseqüències són moltes i creiem que són greus. Vostès no han parlat de les conseqüències que això té, però a mi sí que m'agradaria assenyalar unes quantes consideracions.

Primer, el fet de que passin a ser subvencions vol dir que els ajuntaments o que els consells comarcals tenen zero garanties de pagament en un inici, mentre es despleguen aquelles polítiques, i, per tant, la incertesa i la inestabilitat que implica això de cara als ens locals, a més, també, d'un greuge territorial, perquè només aquells ajuntaments que tenen prou recursos com per assumir aquestes polítiques amb fons propis podran fer-ho, però els ajuntaments petits, que no tenen prou recursos per assumir-ho, que en són la majoria, doncs, no sabem ben bé què és el que acabarà passant.

Sumat també, com s'ha dit, a la càrrega administrativa que suposa per a ajuntaments i consells comarcals prou tensionats i desbordats que ja estan, doncs, a més a més, haver de presentar convocatòries, justificar les subvencions i també assumir els retards i viure amb aquesta incertesa de si es pagarà a temps o no, que sabem que és una cosa recurrent en l'Administració pública.

Però tampoc sabem què passarà amb els professionals de joventut que hi ha al territori, perquè alguns han acabat amb els seus contractes d'interinitat, que eren per tres anys. I, per tant, què faran? Se'ls renovarà? No se'ls renovarà? Deixarem de tenir professionals en el territori? Perquè estem parlant no només de polítiques que estan flotant en els nostres municipis, sinó que estem parlant de professionals que acompanyen, que fan vincles i que són un suport per a milers de joves en el nostre país en un moment molt important de transició en les seves vides. Per tant, no sabem què passarà amb aquests professionals en el territori.

I, a més a més, prorrogar en format de subvencions implica que es mantindran exactament els mateixos imports que tenien per al 2025, i tots sabem que els preus o els imports del 25 l'any 26 no són els mateixos. Per tant, això també dificultarà que es pugui mantenir la mateixa activitat en les polítiques de joventut.

I, per tant, davant d'aquesta realitat, a mi sí que m'agradaria fer-los algunes preguntes. Perquè vostès han explicat una mica què passarà de cara al 2027 i com si hi haguessin molts impediments que ens han abocat a aquesta situació, però a mi sí que m'agradaria preguntar-los: quin ha estat el motiu per no renovar el contracte programa en temps i forma? I, de fet, quan van saber que això passaria? Si se n'han assabentat fa un mes i, per tant, justifica que hagin actuat tard i malament. Fa temps que ho sabien? No han actuat amb previsió? Com pensen garantir també que no decaiguin les polítiques de joventut al territori? Vostès deien «en els propers dies». No sé si saben que estem a 10 de desembre i que, per tant, queden deu dies hàbils, a tot estirar, per acabar l'any. I, per tant, no sabem què passarà de cara a l'1 de gener. Per tant, si poden concretar què vol dir «en els propers dies».

I, per tant, si hi han fitxes també del contracte programa de tot el paquet que passen a ser transferències corrents i que, per tant, se'ls hi dona aquesta seguretat, què passa? Que les polítiques de joventut queden excloses d'això. Per tant, entenem que hi ha bona voluntat de cara al 2027, però, què és el que han fet per garantir que no ens aboquen a aquesta situació de cara al 2026? Perquè considerem que són serveis essencials per a les persones joves del territori i que és necessari poder garantir l'equitat i la igualtat d'oportunitats del jovent d'arreu del nostre país. I amb aquesta fórmula ens sembla que vostès, doncs, no estan garantint precisament això. I, per tant, ens tornem a fer la pregunta: què és el que ha fet la Direcció General de Joventut per blindar les polítiques de joventut al territori?

I, per tant, aquesta desídia i aquesta falta de lideratge s'afegeixen, doncs, encara a un context que ens sembla ja prou complex, que és del que alerten els mateixos professionals de joventut, que ja estan prou precaritzats, amb serveis molt tensionats i amb uns recursos molt limitats. I, a més a més, els hi estem demanant que prestin servei, que atenguin una generació de joves que arrossega les conseqüències d'una crisi darrere l'altra. Per tant, estem agreujant encara el problema.

I, per tant, parlant de desídia, passo al segon tema pel qual els hi havíem demanat la seva compareixença, que és l'estratègia de reconeixement del lleure educatiu. Vostès avui han fet una presentació que, si m'ho permeten, és una mica de mínims. No ens han parlat d'una qüestió que creiem que és fonamental, que és quin ha estat el procés d'elaboració d'aquesta estratègia, amb qui han comptat. Perquè sí que han explicat que l'anterior Govern ja havia fet l'encàrrec a aquest grup de recerca de la UdG, però que després entenem que, quan el departament ha rebut aquest document, han fet les seves prioritats, també tenint en compte les capacitats o les eines del departament. Per tant, amb qui han comptat per fer aquest filtratge, per arribar a que sigui un document que entenem que ha de ser de consens?

També preguntar-los per què en un any i mig no han convocat el comitè consultiu ni la comissió interdepartamental fins fa dues setmanes. De fet, en el powerpoint deia les dates exactes, concretament 26 i 27 de novembre.

També ens sorprèn que, pels períodes que han dit d'esmenes, vol dir que vostès han fet una primera proposta que no ha comptat amb el retorn de les persones que participaven d'aquest espai. I ara, home, la sensació una mica..., se'ls hi posa la pressió, en aquestes entitats, perquè en un període de dos mesos, amb les vacances de Nadal pel mig, doncs, facin les esmenes i les consideracions pertinents, quan vostès han tingut un any i mig i ni tan sols els han convocat.

També preguntar-los si faran arribar aquest document als grups parlamentaris, perquè quan ja els vam cridar a comparèixer el mes de març ens van dir que ja tenien el document preparat i que ens el farien arribar en unes poques setmanes als grups parlamentaris. I, en el cas d'Esquerra Republicana, no hem rebut re.

De fet, veig que la diputada de Junts ha tingut més sort que nosaltres, perquè també fa dos mesos que els vam registrar algunes preguntes amb relació a l'estratègia de reconeixement en el lleure i també amb relació a la llei de foment de l'associacionisme, i tampoc hem tingut resposta.

Em sumo també a la pregunta que se'ls ha fet en relació amb quin és el pressupost a cada companya que ha de fer tangible el desplegament d'aquesta estratègia. I, per tant, també quins passos són els següents, a banda de rebre aquest retorn. Preveuen aprovar-ho via govern? En quina franja de temps estem parlant?

També els hi he de dir que sí que és cert que no han entrat en el detall de les mesures. Però, home, em sembla una mica arriscat venir aquí a presentar un document que no té el retorn del que creiem que haurien de ser les principals entitats impulsores i del primer espai on s'hauria d'haver elaborat aquest document.

Per tant, una mica en resum, tard i malament un cop més. I, per tant, nosaltres continuarem fiscalitzant-los i instant-los a comparèixer sempre que calgui perquè donin explicacions i perquè assumeixin les seves responsabilitats. I, com ja els hi hem dit en més d'una ocasió, avui tornem a constatar que vostès no estan a l'alçada del que els joves del nostre país mereixen i necessiten.

La vicepresidenta

Bé; gràcies, diputada. Continuarem ara amb el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular, amb el senyor diputat Hugo Manchón per un temps de vuit minuts. Gràcies.

Hugo Manchón García

Gracias, vicepresidenta. Y gracias, señora Quirante, por su comparecencia y las explicaciones del trabajo de su departamento. Pero consideramos –en este caso, yo– que es insuficiente.

Hablando del ocio educativo en Cataluña, la sindicatura presentó este año un informe demoledor que decía que el cuarenta y cinco por ciento de los niños y adolescentes con menos recursos económicos y educativos de Cataluña no participan en actividades extraescolares deportivas, y el setenta por ciento no asiste a extraescolares no deportivas. Pero es que esto no es nuevo; se viene arrastrando desde hace años, con gobiernos de Esquerra y ahora del PSC. Tanto golpe de pecho que se dan ustedes diciendo que defienden a los que menos tienen, y resulta que son ustedes una fábrica de pobreza.

La pobreza infantil no para de crecer; afecta a uno de cada tres menores en Cataluña. Hay 75.000 niños más en riesgo de exclusión social que hace ocho años. No hay un sistema eficaz de ayudas que garantice el acceso universal y gratuito al ocio educativo. Las ayudas que otorga el Departamento de Derechos Sociales e Inclusión son de baja intensidad y cobertura.

El informe también decía que la cobertura sería del 6,6 por ciento para niños y adolescentes en situación de pobreza, y dieciséis por ciento en situación de pobreza severa. Y es insuficiente, lo que se está haciendo.

Este ámbito educativo, la educación no formal, es clave para el desarrollo integral de los jóvenes y niños, tanto a nivel físico, intelectual, emocional y social. Por eso quería hacerle tres preguntas. Una es si tiene previsto aumentar y reforzar ayudas y becas para garantizar la igualdad de oportunidades en actividades complementarias y extraescolares. Si considera que es suficiente todo lo que ha anunciado el Gobierno en cuanto a mejoras de partidas, porque los datos demuestran que no. Y qué campañas de concienciación y difusión sobre la importancia del ocio educativo está llevando a cabo, sobre todo para informar a las familias de las ayudas disponibles.

Debemos apoyar a los que menos recursos tienen, por supuesto; es básico en nuestro estado del bienestar y también en la cobertura pública, pero es que los problemas de los jóvenes van más allá del ocio educativo. Tenemos que hablar también de esos jóvenes que quieren emanciparse y no pueden. Pero, claro, el PSOE prete de que compartan piso hasta los setenta años, como la campaña publicitaria que sacaron. Debemos promocionar el ocio educativo, pero no ignorar los problemas que tienen los jóvenes.

Hablaban del contrato programa con apoyo local a los jóvenes. Dice el Gobierno socialista que realizan programas dirigidos a los jóvenes sobre igualdad, feminismo... A lo mejor tendrían que hacer estos cursos en el PSOE para los Tito Berni, Ábalos, Salazar o, el último, el presidente de la Diputación de Lugo. Tanto decirle a la gente lo que es el buen feminismo y mira cómo han acabado.

Y, bueno, los jóvenes necesitan apoyo, pero de nada sirve aprobar programas, informes, crear observatorios, *pacte*, *taula pel pacte*, si las políticas luego les dan la espalda, como ocurre con los gobiernos de izquierda.

Hablaba de apoyo también a los jóvenes. Cierto que enfocado al ámbito local, pero ¿contempla, por ejemplo, medidas para los jóvenes autónomos? Porque hablar de juventud es fácil, pero hay que escuchar a los jóvenes. Si eres autónomo, te persiguen para cazarte en un error. Te cobran, tengas o no tengas ingresos. Te pierdes entre burocracia. Te castigan si contratas. Te ahogan a impuestos y a cuotas. Así que hay que pasar del papel a la acción también en este sentido. Los jóvenes que quieren emprender, crecer, montar su propio negocio. Y por eso le pedimos, desde el Partido Popular hoy, que actúe.

Muchas gracias.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. Bé, continuarem ara amb la intervenció de la diputada Júlia Calvet per un temps de vuit minuts. Gràcies.

Júlia Calvet Puig

Moltes gràcies, vicepresidenta. Nada, muchas gracias por la comparecencia, señora Quirante, y por toda su intervención y su explicación.

Usted hoy ha venido a hablar del contrato programa y de la estrategia de reconocimiento del ocio educativo, ¿vale? Un título que es muy pomposo para esconder, una vez más, la falta de transparencia y la ausencia de prioridades de esta dirección general, ¿no?

Y es que, por ejemplo, respecto al contrato programa, asistimos, nuevamente, a un *govern* que improvisa. En julio afirmaron que no habría prórroga, pero en octubre cambiaron de opinión, como ustedes en el Partido Socialista hacen, y decidieron prorrogarlo, dejando fuera varios aspectos. Este es solo un ejemplo más de los muchos, en año y medio de legislatura que llevamos, de decisiones tomadas a golpe de decreto y de mentiras, sin ningún tipo de transparencia y con máxima opacidad. Así gobiernan ustedes. Pero es que no olvidemos que gobiernan gracias al apoyo

de sus socios, que son los Comunes y Esquerra. Así que, por mucho enfado que muestre hoy la diputada de Esquerra, recordarle que no es más que un papelón, ¿no?

Pero vayamos al otro tema, al ocio educativo. En julio nosotros, en la Comisión de Educación, ya advertimos de su importancia en una sociedad donde la digitalización ha reducido la socialización presencial. Sin embargo, el sector denuncia constantemente, desde hace mucho tiempo, burocracia excesiva, falta de equipamientos, escasez de personal cualificado y una mala e insuficiente inclusión de niños con necesidades educativas especiales. Muchos quedan sin apoyo, y la mayoría de los ayuntamientos no ofrece ayudas para poder garantizar su participación. Pero es que para eso resulta que no hay presupuesto, para ellos no hay dinero, pero para redes clientelares, asociaciones afines y organismos ideologizados sí que lo hay. Y esto es vergonzoso.

Esa es la realidad. Y por mucho que hoy vengan ustedes a exponer discursos, a hablar de estrategias, a decir que harán estudios, informes, comisiones, comités... Todo esto lo ha dicho usted. Sabemos que esto se traduce, simplemente, en más trámites y más propaganda, palabras vacías sin contenido. Porque usted dice «garantir l'accés, fomentar, promoure el paper estratègic». Parlen de principis. Pero, claro, es que no aterrizan nada –nada–; todo son palabras sin ningún tipo de contenido y, sobre todo, pues, ningún tipo de solución.

Por tanto, mucho papeleo, muchas cifras macro, mucha comisión, mucho informe y mucho estudio, pero los catalanes siguen empobreciéndose cada vez más. Y eso es por culpa, precisamente, de sus políticas, políticas de salón que no repercuten positivamente en las familias de trabajadores catalanes.

Pero es que lo triste es que, mientras ustedes se dedican a estas abstracciones ideológicas, porque usted misma ha dicho que despilfarran el dinero de los catalanes en programas de perspectiva de la..., interculturalitat i antiracista i en gènere i diversitat LGTBI..., pues nuestros jóvenes se enfrentan, día tras día, a una realidad cada vez más dura. Lo reitero, por culpa de *sus* políticas, y hoy lo hemos podido constatar.

Por ello tenemos el deber de hablar de los verdaderos problemas de los jóvenes siempre que tenemos la oportunidad. Por eso hay que hablar de, primero, la inseguridad. Los jóvenes catalanes y españoles que viven en nuestros barrios tienen miedo. Y tienen miedo, precisamente, a salir por la noche, miedo a la delincuencia y miedo a la degradación constante. Esta inseguridad no es casual, señora Quirante; es la consecuencia directa de *sus* políticas de barra libre a la inmigración masiva y descontrolada. Ustedes han abandonado nuestros barrios al incivismo y a la delincuencia reincidente. Los jóvenes catalanes son las primeras víctimas de la falta de control, viendo cómo sus espacios de ocio y convivencia son tomados por la delincuencia. Una política de juventud, directora general, comienza por garantizar que nuestras calles sean seguras y que ustedes están fracasando estrepitosamente, ¿no?

Segundo punto, la vivienda. No puede haber futuro para nuestros jóvenes cuando su única realidad es la emancipación imposible o el alquiler eterno. Y no solo por la falta de ofertas, sino también por la losa fiscal confiscatoria de la Generalitat. Es decir, ustedes penalizan el derecho a la propiedad manteniendo un ITP, un IVA y un AJD a la compra de la vivienda habitual que son los más altos de toda España. Estos impuestos suponen miles de euros adicionales, que un joven tiene que pagar antes de haber firmado su hipoteca. En lugar de bonificar el acceso a la vivienda para los jóvenes catalanes, lo que hace la Generalitat es: les trata como cajas recaudadoras para financiar su estructura ideológica.

Tercer punto, la pobreza infantil y juvenil. Hablemos de datos recientes. Que la pobreza infantil afecte a uno de cada tres niños en Cataluña debería ser un dato que provocara, al menos, que se le cayera la cara de vergüenza a más de uno. Porque, mientras destinan millones de euros de los catalanes a proyectos de cooperación internacional también, ¿no?, por todo el mundo, pues resulta que nuestros jóvenes

crecen en hogares donde los padres trabajan de sol a sol para poder llegar a final de mes. Esa es la realidad –esa es la realidad.

Una generación que crece en una sociedad sin seguridad, sin la posibilidad de comprar una vivienda y muchos de ellos, muchos de estos jóvenes, arrastrando las consecuencias de una pobreza que ustedes no quieren combatir de forma efectiva.

Y el problema no es solo este, sino también que, en muchas ocasiones, cuando ustedes hablan de políticas de juventud, no hablan ni piensan en favor de nuestra gente, de nuestros jóvenes, sino en la gente de fuera. Ustedes priorizan la integración de los recién llegados, que muchas veces ni llega a darse, a la vida en dignidad de nuestros propios jóvenes. Ejemplo de ello es, por ejemplo, lo que usted ha dicho, ¿no?, del «programa d'acompanyament per a joves migrants», que dice usted que es uno de *sus* objetivos. ¿Y qué pasa con *nuestros* jóvenes? Pregunta que le lanzo.

Y esto, todo lo que le estoy comentando, lleva así durante muchas décadas ya –muchas muchas décadas. Pero le aseguro que pronto, cuando nosotros gobernemos, esto se acabará. Y nuestra política de juventud será, pues, la política de juventud que se preocupe por los jóvenes de España, por los jóvenes españoles. Una política de juventud donde las ayudas y los beneficios sociales sean prioritarios para los jóvenes españoles que hayan contribuido a nuestra sociedad. Una política de juventud donde los recursos se destinen a bajar los impuestos asociados a la vivienda y a garantizar la seguridad en los barrios, y no a financiar sus chiringuitos.

El futuro de Cataluña no depende de las estrategias vacías de la Generalitat; depende de la capacidad de nuestros jóvenes para construir su vida en libertad, con un trabajo estable y con una vivienda digna.

Gracias.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Seria el torn ara del Grup de la Candidatura d'Unitat Popular, i no hi ha cap dels representants. Tampoc hi ha cap representant d'Aliança Catalana. Per tant, clourà l'acte la diputada Sabrin Araibi, per part del Grup Socialistes i Units per Avançar, per un temps de vuit minuts. Gràcies.

Sabrin Araibi Marachi

Moltes gràcies, vicepresidenta. I gràcies a la directora general per la seva compareixença i les explicacions que ens ha donat sobre dos elements claus per a les polítiques públiques del nostre país, com són l'estratègia de reconeixement del lleure educatiu i el finançament a través del contracte programa. Són dues peces que, com sabem, tenen un impacte directe en el dia a dia de municipis, entitats i professionals i, sobretot, en les oportunitats que oferim a infants, adolescents i joves del nostre país.

Pel que fa al finançament i al tancament del contracte programa dels anys 2022-2025, doncs, som conscients i entenem que ha generat inquietud entre ajuntaments, consells comarcals i professionals. És normal, ja que estem parlant d'un instrument que sosté bona part de l'estructura de les polítiques de joventut arreu del territori, des de serveis comarcals i oficines joves fins a programes d'arrelament juvenil i equips especialitzats en joves en situació de vulnerabilitat.

També, a mode de recordatori, cal remarcar que no és la primera vegada que el contracte programa es prorroga. Ja havia passat en etapes de govern de grups parlamentaris que avui seuen en aquesta mateixa sala. És important també tenir-ho present i comentar-ho per situar el debat.

Però, en tot cas, doncs, considerem absolutament necessari que s'estigui treballant per garantir la continuïtat del finançament durant aquest any 2026 a través del mètode que ens ha exposat la directora general, ja que, en l'àmbit de les polítiques de joventut, la legislació vigent actual no estableix l'obligació de finançament als ens locals. I això impossibilita, encara que hi hagi la voluntat, a dia d'avui utilitzar transferències directes com a fórmula general de finançament. Per aquest motiu, tal com se'ns ha explicat, el camí en l'actualitat més viable és articular les subven-

cions per garantir la continuïtat, la qualitat i l'equitat territorial mentre s'avança també cap al nou conveni de l'any 2027-2029.

Coincidim també que aquest moment ens obre una finestra d'oportunitat per redefinir el model. I els objectius que s'han plantejat ens semblen adequats i necessaris, no?, de cara als propers anys: avançar cap a un desplegament més homogeni i coherent de les polítiques de joventut, adaptar millor el finançament a la diversitat de les realitats locals i dotar el sistema d'un instrument més àgil, simplificat i menys burocràtic per facilitar la vida als ens locals.

Pel que fa a l'estratègia del lleure, tots sabem que el lleure educatiu és un àmbit fonamental en la construcció de la ciutadania i dels nostres joves, ja que treballa valors, participació, responsabilitat i vinculació comunitària, i és, sobretot, una eina per al desenvolupament integral de les persones joves.

Feia anys que des del sector i el territori reclamaven una mirada de país, una estructura que donés coherència, estabilitat i reconeixement institucional al lleure educatiu de base associativa. Aquesta demanda no es resol només aprovant una estratègia, sinó fent-la aterrar amb mesures, trobades, mecanismes reals de coordinació i espais de treball compartits, i això és el que avui s'està impulsant. És aquest desplegament present que s'està fent des de la direcció general, amb espais de trobada, trobades i mecanismes de coordinació, el que permet que l'estratègia no quedi només en paper, sinó que es transformi en una política pública útil i viva al servei del lleure educatiu del nostre país.

També volem posar en relleu que aquest desplegament es fonamenta en una diagnosi rigorosa i en estudis previs, com se'ns ha explicat, però, sobretot, en el fet de que avui s'estan activant i reunint els òrgans de seguiment, com la comissió interdepartamental i el comitè consultiu. Aquestes trobades recents que ens ha exposat la directora general són essencials, perquè permeten avançar de manera coordinada, contrastar mesures i assegurar que l'estratègia tingui continuïtat i trajectòria amb els 7 eixos de treball que ens ha presentat, els 43 objectius i les 150 mesures.

Ara bé, és evident, doncs, que els darrers mesos i durant l'últim any el lleure educatiu ha viscut moments especialment complexos. Un exemple va ser la situació dels terrenys d'acampada, la sequera i les restriccions derivades de l'emergència climàtica, que van generar incertesa i dificultats per a esplais, agrupaments i també per a les famílies i els equips. Per aquest motiu aprofitem també la seva compareixença perquè ens agradaria saber com es va gestionar aquesta situació i quines decisions es van prendre per arribar a una solució.

Entenem també que en l'actualitat l'emergència climàtica no és només un episodi puntual, sinó que, malauradament, és una condició que seguirà impactant en l'activitat del lleure. Per tant, des del nostre grup parlamentari considerem que és important que el país disposi d'un marc estable que garanteixi seguretat jurídica, planificació i anticipació per tornar a evitar aquestes situacions.

I acabaré aquí.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Un cop ja han acabat totes les intervencions per part de tots els grups parlamentaris, donaríem lloc ara a la intervenció del senyor Pau Casanovas, president del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, també per un temps de vuit minuts.

Gràcies.

Pau Casanovas (president del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya)

Perfecte. Moltes gràcies, vicepresidenta. En primer lloc, també agrair la compareixença de la directora general de Joventut i també que ens acompanyi el director de l'Agència Catalana de la Joventut.

Nosaltres la nostra intervenció la centrarem en la part de l'estratègia del lleure educatiu, perquè potser és la que ens interpella més directament i és la que hem treballat més amb les entitats.

Tot i això, evidentment, ens preocupa la situació amb el contracte programa, i veiem com potser és un exemple més de com la Direcció General de Joventut i, potser per extensió, les polítiques de joventut no tenen la centralitat que nosaltres creiem que haurien de tenir dins el Govern, però també dins el departament. I ha sortit abans l'exemple de la Convo, que potser seria, per analogia amb les entitats, el que és el contracte programa per als ens locals. Doncs per a les entitats ho és la Convo. I també tenim, no?, un altre exemple en el qual, bé, estem vivint com aquesta situació de retards i de falta de planificació acaba afectant el finançament, que molts cops és estructural per a la majoria de l'associacionisme juvenil del nostre país.

Aleshores, dit això, sí que em centraré ara ja més en la part de l'estratègia del lleure. Evidentment, comencem fent un agraïment a tota la feina feta i a la direcció general i a les persones que sabem que han participat en la redacció d'aquesta estratègia del lleure.

Per nosaltres és cabdal, és molt primordial que es duguin a terme mesures efectives i que siguin tangibles per tal de donar suport i reconèixer de forma real la tasca que fa l'associacionisme educatiu de base voluntària i de vessant comunitària. Sobretot, quan venim d'uns anys de molt maltractament per part de les administracions a aquest sector, començant pel passat més recent que vam viure amb les mesures restrictives derivades de la covid, els estius que van venir després amb tots els plans alfes, després la gestió que va venir per part de l'ACA i tots els estudis d'inundabilitat i la situació que se'n va derivar amb els terrenys, i sense oblidar tampoc altres problemes crònics que sembla que mai deixem de repetir, com és la falta de locals per a les entitats de lleure educatiu. Per tant, això fa evident que, efectivament, calen mesures que planifiquin a llarg termini les carències estructurals que té el nostre sector.

I a nosaltres també ens agradaria començar recordant que si aquesta estratègia avui existeix és perquè hi va haver una mobilització històrica l'1 de juny del 24, ara fa un any i mig, en la qual tot el sector de l'associacionisme educatiu de base voluntària i vessant comunitària es va mobilitzar al carrer. I, gràcies a això, va aconseguir aquest compromís del Govern, del qual penja aquesta estratègia.

Aleshores, nosaltres ens centrarem sobretot en el procés de confecció d'aquesta estratègia, perquè les entitats encara no han pogut treballar pels canals que toca el contingut, malgrat que nosaltres sí que l'hem rebut, perquè assistim al comitè consultiu.

Aleshores, abans de res, nosaltres comencem dient que entenem que la situació de canvi de govern pot haver dilatat la situació, però aquest acord de govern ja preveia la redacció de l'estratègia durant l'últim trimestre del 24. I durant tot l'últim any les entitats del sector el que han estat demanant és que, si us plau, es convoqués el comitè consultiu per poder rebre trasllat de quin era l'estat de la qüestió. I, tanmateix, hem estat un any i mig esperant que aquest comitè es convoqués, i no s'ha convocat fins al passat 27 de novembre, com s'ha comentat abans.

Nosaltres creiem que aquest comitè era l'espai idoni, l'espai adequat on s'havia de debatre el contingut d'aquesta estratègia i l'espai en el qual nosaltres, com a entitats, podíem enriquir i podíem fer les nostres aportacions perquè es tinguessin en compte i poguessin complementar la visió de la direcció general.

També hem trobat a faltar molta transparència en tota la gestió que s'ha fet dels resultats o de les bases de l'estratègia que va crear el grup de recerca Liberi, de la Universitat de Girona, perquè els seminaris es van dur a terme entre el maig i juny del 24 i, segons va informar aquest propi grup de recerca, les bases d'aquesta estratègia es van entregar a la direcció general al desembre del mateix any 2024. Per tant, hem estat tot aquest any, nosaltres, sabent que aquestes bases s'havien entregat

a la direcció general i sense saber exactament, no?, doncs, què estava passant i per què s'havia..., o sigui, què era el que s'estava modificant o matisant, si més no.

Aleshores, per últim ja, quan arribem al comitè consultiu del 27 de novembre, se'ns presenta un informe, al nostre parer de forma potser massa resumida, i se'ns donen només quinze dies per fer les esmenes que creguem, o com a mínim aquest va ser el plantejament inicial.

Això, segons el nostre parer també, potser demostra que no s'està donant la importància que nosaltres creiem que hauria de tenir aquesta estratègia. En primer lloc, perquè creiem que l'espai d'explicació potser hauria d'haver sigut molt més detallat i s'haguessin hagut de resoldre tots els dubtes que sorgissin per part de les entitats de cada... O sigui, potser no calia anar mesura a mesura, efectivament, perquè el temps és limitat, no?, però creiem que potser sí que va ser una mica justa, aquesta presentació.

I també perquè veiem com el Govern està tot un any per treballar aquesta estratègia i es demana després a unes entitats voluntàries que apleguen desenes de milers de caps, «monis» i joves i infants del nostre país..., doncs ens donen només quinze dies per treballar-ho. Aleshores, nosaltres creiem que això no és correspost. I, per tant, agraïm, efectivament, que s'atengués la nostra demanda i la demanda de les entitats d'allargar aquest termini per fer les esmenes, però creiem que això sí que és una mostra de que potser no s'està donant la importància suficient que hauria de tenir aquesta estratègia, que per nosaltres, com ja hem dit abans, és una necessitat molt gran.

Aleshores, nosaltres creiem, doncs, que aquest procés admet marge de millora. I per això plantejarem aquestes crítiques fetes avui, que necessitem que es tinguin en compte en els futurs processos de treball.

Llavors, sobre l'estratègia, sí, com deia abans, no hem pogut treballar amb les entitats encara concretament, sinó que ho farem de cara al 25 de gener per poder fer totes les aportacions. Però, malgrat això, sí que hi ha algunes coses que, de forma preliminar, sí que hem vist.

En primer lloc, sí que nosaltres celebrem que l'estratègia sigui de l'associacionisme educatiu, de base voluntària i de vessant comunitària. Per nosaltres, aquests adjectius, que a vegades fan una mica llarg el nom, són importants perquè diferencien les necessitats d'un sector especialment vulnerable i amb una singularitat molt pròpia de les de tota la resta del sector del lleure, que és un sector important també per al país, però que creiem que a vegades pot tenir unes necessitats que són lleugerament diferents.

Per això, però, sí que hem vist que algunes de les dades que es mostren en la part d'anàlisi parlen del lleure en general, i creiem que potser s'haurien d'acabar d'afinar.

De la mateixa manera, també hi ha algunes mesures que hem vist que potser eren poc concretes o aterrades i que també ens preocupa que potser aquesta manca de pressupost associat a aquestes mesures pugui fer que es quedin en paper mullat.

Ja per últim, també com una de les coses que també hem vist en aquesta estratègia i que també ens preocupa una mica, és la creació d'aquests nous espais de coordinació territorials que, al nostre parer i segons..., o sigui, ho veuen també les entitats, podrien arribar a duplicar alguns espais de participació que ja existeixen.

Aleshores, aquesta és una idea en la que ja hem insistit en altres moments en processos participatius amb la direcció general. Nosaltres entenem que el que s'ha de fer és potenciar els espais de participació que ja existeixen i que estan molt ben estructurats i que funcionen, que les pròpies entitats ja tenen, no? I aprofitar aquests espais per canalitzar tots aquells processos de debat que faci falta, sobretot per evitar sobrecarregar encara més les caps i les monitores i les responsables associatives, que ja tenen moltíssima feina.

Aleshores, dit això, nosaltres igualment farem arribar tota la valoració per al comitè consultiu i treballada conjuntament amb les entitats.

Sí que, per acabar, en aquest últim minut ens agradaria formular dues preguntes que estan relacionades amb l'estratègia. En primer lloc, es parla de mesures de transport públic, però en cap moment es menciona la T-lleure, que és una demanda que hem traslladat a tots els grups del Parlament i que crec que compta amb un consens molt ampli. També l'hem presentat al Govern, a la Direcció General de Joventut, i a altres direccions generals tenim pendent fer-ho. Aleshores, bé, volíem saber si es preveu o es pot incloure això en aquesta estratègia.

I, per últim, també hem vist que es menciona en l'estratègia l'eina de suport associatiu, el famós CRAJ català, en aquest document. El president Illa, quan ens vam reunir amb ell a l'octubre, ens va traslladar que, efectivament, era una demanda que es podia implementar. I, per tant, volíem demanar una mica quin és el calendari de treball del departament. Sabem que no hi ha pressupostos i que està a la nostra teulada el desplegament esglaonat que hem de fer arribar, però igualment ens agradaria saber una mica quin és el calendari de treball que es preveu fins a acabar la legislatura –o sigui, una mica a llarg termini, no només a curt termini– d'aquest CRAJ català. I això seria tot.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, president. Ara, de nou, la directora general tindrà el temps de quinze minuts per tal de donar resposta a totes les intervencions dels grups parlamentaris i al senyor Casanovas. Gràcies.

Clara Quirante Soriano (directora general de Joventut)

Bé, farem el que puguem amb quinze minuts. En tot cas, sí que volia deixar clar que el 2026 el finançament del contracte programa està garantit mitjançant les subvencions directes, que, com he dit abans, han de sortir abans de que acabi l'any, el termini de sol·licitud, i que s'allargarà durant el mes de gener, amb els mateixos imports que el 2025. Això està garantit, per si no havia quedat clar. A banda de que seguim treballant, com ja he comentat, per aquestes subvencions de concurrència no competitiva de cara al període 2027-2029.

Recordar també, perquè sembla que hi ha grups parlamentaris que se'ls oblida, que la utilització de l'addenda del contracte programa no és una figura nova, que en el període anterior, el 2016-2019, ja va ser prorrogat el contracte programa per dues vegades –no una, no; dues vegades. Per tant, dos anys sense contracte programa. No sé si hi han grups parlamentaris que aleshores estaven tan preocupats com avui semblen estar-ho, sincerament. En tot cas, sí que es tracta d'un mecanisme absolutament legal i previst a la normativa.

Una pròrroga que hem proposat també per una manca d'un escenari pressupostari clar. Per tant, hem actuat amb màxima responsabilitat per garantir la continuïtat d'aquests serveis essencials. I que ens trobem en un moment decisiu en el qual estem acabant de tancar les negociacions del nou model de cooperació i finançament amb el món local.

És un treball complex. No cal, jo crec, que els expliqui, a molts de vostès, que han participat en altres processos similars, que ha de culminar amb la signatura del nou acord marc amb l'Associació Catalana de Municipis i la Federació de Municipis de Catalunya i que fixarà les bases d'aquest futur conveni.

Tot just estem en aquest procés, que està molt avançat, però encara resten alguns elements tècnics que val la pena poder acabar de tancar i, per tant, de consensuar amb les entitats municipalistes.

I el que no podíem fer era generar un buit jurídic ni financer als serveis socials bàsics que presten les entitats locals. I per aquest motiu s'ha prorrogat aquest contracte programa, per responsabilitat. Això comporta dificultats? Evidentment, prendre decisions comporta dificultats, i governar comporta dificultats. I per això

busquem una solució de cara al 2026, i aquesta solució ha sigut la subvenció directa per donar cobertura i garantir els recursos econòmics als ens locals.

Ho hem fet amb plena transparència. Això sí que cal dir-ho, perquè sembla aquí que hi hagi hagut una obscuritat, no?, que no s'hagi compartit cap tipus d'informació amb el món local, i no és cert, perquè s'han mantingut moltíssimes reunions amb les entitats municipalistes i hem informat puntualment els ens locals mitjançant comunicacions específiques. I, lluny de buscar la confrontació, el que busca aquesta proposta és, precisament, donar sortida i resoldre els problemes concrets del dia a dia dels nostres ajuntaments i consells comarcals i, per tant, de la gent, de la gent que necessita poder accedir a aquests serveis socials, però també dels joves que utilitzen els serveis de joventut.

I que es podria haver fet d'una altra manera? Doncs segur –segur–, i millorable també, evidentment, com tot a la vida. Però, que s'ha fet amb responsabilitat, amb diligència i tenint clara aquesta situació de l'escenari pressupostari que tenim en l'actualitat? Doncs també i, sobretot, per no deixar aquest buit jurídic cap als ens locals, que, malauradament, no tenen cap responsabilitat de la situació pressupostària que tenim en l'actualitat. I que aquí, doncs, si volem un contracte programa, escolti, no ho sé, tendim la mà, no?, per arribar a un acord. Al final, d'això es tracta.

Però quan es diu que s'ha actuat tard i malament, doncs, bé, potser tan tard i malament com es va fer durant el període 2016-2019, en el qual es va prorrogar durant dos anys seguits el contracte programa.

Sobre el tema de les transferències i les subvencions, recordar també que la subvenció..., no s'ha convertit avui això en subvenció; que això és una subvenció des del 2022. Des del 2022, quan es va fer l'anterior contracte programa, les fitxes de joventut van passar a ser una subvenció en comptes d'una transferència. Per tant, bé, no ho sé, potser cal recordar-ho, perquè semblava aquí que ara estiguem nosaltres convertint això en una subvenció i fent un detriment, quan aquesta situació és purament legal, perquè no es pot articular una transferència amb l'ordenament jurídic vigent. I, per tant, és la situació que tenim, que ens hem trobat i que estem intentant gestionar de la millor forma possible amb aquestes subvencions directes cap al 2026 i amb aquesta concurrència no competitiva de cara al període 2027-2029.

Per tant, bé, la diputada de Junts ens preguntava: «Potser cal modificar l'ordenament jurídic?» Doncs potser cal modificar l'ordenament jurídic o la cartera de serveis per tal de classificar aquests serveis com a bàsics. I aquest Govern el que sí que té és el compromís d'actualitzar la cartera de serveis socials, que recordo que es va aprovar el 2010 i que en tots aquests quinze anys –quinze anys– no s'ha actualitzat. Per tant, no demanin que fem en un any el que no es va fer durant quinze anys, que estem parlant d'això. Per tant, sorprenen algunes de les intervencions, amb aquesta sorpresa generalitzada de que no sabien que fos una subvenció, que poguessin haver-hi pròrrogues... Bé, de fet, com estem veient, no estem davant de cap escenari nou en cap cas. Això respecte al contracte programa.

Respecte al lleure, bé, ho he dit en la meva intervenció, i és cert que s'ha dilatat el procés d'elaboració d'aquesta estratègia. També és veritat que donar llargues no és operativitzar una estratègia. De fet, el que s'assembla més a donar llargues és posar en un acord de govern que es farà una estratègia sense aterrar ni mínimament com s'ha de fer aquesta. Per tant, bé, hem posat fil a l'agulla en temes que, com poden comprovar, fa molts anys que no es tocaven.

I al final, quan es parlava de recursos, només recordar que aquest 2025 hem incrementat un vint per cent els recursos que s'han destinat a lleure, atorgant, a més, un cent per cent de les sol·licituds dels ajuts al suport a l'accés al lleure, garantint amb les eines que tenim aquest accés al lleure als infants més vulnerables, no només per situacions econòmiques, sinó també per vulnerabilitats de tipus de discapacitats i altres diversitats. Per tant, un gran esforç que s'ha fet, incrementant aquests recursos amb pressupostos prorrogats.

Respecte a l'abordatge del lleure, és cert que, al final, aquesta estratègia del lleure, com es comentava, que l'hem volgut focalitzar en la base voluntària i comunitària, com deia el president del consell nacional, per aquesta urgència i necessitat que tenen els moviments de lleure i per reconeixement també a la tasca que fan de forma voluntària, és una part d'aquest abordatge que hem de poder fer del lleure educatiu. Perquè, al final, l'estratègia de pobresa infantil també parla de garantir l'accés al lleure educatiu i, al final, de fer-ho a aquells que més ho necessiten, no?, dels infants, adolescents i joves més vulnerables.

Però, a més, la comissió interdepartamental, que és on es troben tots els departaments que tenen relació amb el tema del lleure, sí que ha de ser un espai per poder abordar el lleure en un sentit molt més ampli, no?, i poder donar resposta, evidentment, a l'estratègia del lleure de base voluntària, però també a totes les necessitats que pot tenir el lleure en aquest sentit més ampli. I, de fet, donar resposta, evidentment, a tots aquells reptes que marca la síndica també, que apunta la síndica en els seus informes. I aquí, doncs, evidentment, tenim molt recorregut i molt marge de millora, perquè és una comissió que tot just comença a caminar i que tenim molta feina per fer.

En tot cas, el document, evidentment, es farà públic una vegada tinguem les propostes dels departaments i dels moviments, perquè així ho creiem. Al final, aquesta és una proposta que hem fet des de la Direcció General de Joventut, en la que han participat les diferents àrees de la direcció general i de l'Agència Catalana de la Joventut, així com les coordinacions territorials, que també tenen el coneixement molt més arrelat al territori, i que hem intentat operativitzar i fer un document realista amb la situació tant econòmica com de recursos humans que tenim i, al final, no fer volar coloms, no?, perquè creiem que ja s'ha fet suficient en els darrers anys.

Evidentment, també hem comptat amb la intervenció, amb la participació dels altres departaments de la Generalitat involucrats en el tema del lleure per poder fer aquesta operativitat de mesures de forma transversal, no? I, al final, hi han mesures de tots els departaments que en formen part.

La qüestió pressupostària. Doncs, evidentment, tenim l'escenari que tenim. Si tenim pressupostos podrem afinar molt més les propostes. Amb la situació actual, sí que hem volgut fer una qüestió, una estratègia que sigui realista amb els recursos que tenim, perquè, al final, com deia, el que no volem és posar acords de govern en què diem moltes coses, però que després no s'acaba aterrant com es poden portar a terme.

En referència a la Convo, confirmar que està previst que surti de forma anticipada abans de que acabi el 2025. I, per tant, doncs, hi haurà temps durant el gener, segurament, per continuar fent les sol·licituds, que no quedin a mitjans de les vacances de Nadal.

I, respecte a la pregunta que feia la diputada socialista, sí que m'agradaria poder explicar que hem fet un esforç important per poder fer front als reptes que planteja el canvi climàtic i donar suport als moviments de lleure perquè puguin adaptar les seves activitats. I, en aquest sentit, en els acords signats amb les entitats per part de l'anterior Govern es contemplava una convocatòria de subvencions per pagar les despeses extraordinàries ocasionades per tota la crisi dels terrenys d'acampada i també els propis estudis d'inundabilitat. Aquestes subvencions, que es van deixar preparades per l'anterior Govern, no van ser fiscalitzades favorablement per la intervenció, i vam tornar a la casella de sortida amb un acord signat sense forma de poder-ho portar a terme. Va ser aleshores quan, de la mà de les entitats, vam cercar altres solucions i vam optar per les subvencions directes per poder fer front als sobre costos i als estudis d'inundabilitat.

No diré que ha sigut un camí fàcil, perquè no ho ha sigut i, de fet, hem patit moltíssim per arribar fins aquí, però sí que hem aconseguit donar compliment a l'acord quan no estava gens aterrat ni s'havia estudiat la seva viabilitat jurídica prèviament.

I hem aconseguit fer aquestes subvencions directes; tot just les van haver de justificar les entitats a finals d'octubre, i estem en ple procés de revisió de la documentació per poder finalitzar els expedients.

Les entitats ja han pogut tramitar les autoritzacions corresponents a l'ACA, també amb la col·laboració de l'Institut Cartogràfic de Catalunya, una col·laboració que facilitem des de la direcció general per, al final, facilitar la tasca, perquè no deixa de ser una qüestió bastant tècnica que moltes vegades s'escapa del funcionament ordinari d'una entitat de lleure, com és evident.

I, a banda d'això, també per donar resposta als reptes que planteja el canvi climàtic, com deia, doncs, un altre dels compromisos que teníem pendents dels acords signats era l'elaboració d'un estudi d'impacte climàtic a les activitats de lleure, que hem estat realitzant durant aquest darrer trimestre de l'any amb el CREAM, el Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals, i comptant amb la participació de les entitats de forma territorialitzada per poder abordar la diversitat del territori.

Per tant, s'ha fet moltíssima feina, encara que es vulgui fer veure que no, per fer complir els acords que va signar l'anterior Govern i que vam assumir com a propis només entrar al Govern.

I, per últim, dues qüestions molt ràpides. Al diputat del PP, no sabia que això s'havia convertit en una conversa de bar. En tot cas, evidentment, no entraré en provocacions.

I també recordar-li, a la diputada de VOX, que tots els joves que viuen a Catalunya són catalans i, per tant, són els *nostres* joves, com vostè diu, i que tots han de tenir els mateixos drets i, evidentment, les mateixes oportunitats, i per això treballem cada dia.

I ho deixaria aquí a aquest primer torn.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Bé; gràcies, senyora Quirante. Ara, si hi ha algun grup que vol formular alguna pregunta o algun aclariment, tindria el temps d'un minut. Esquerra? (*Veus de fons.*) Dos minuts. Esquerra... Algú més? (*Pausa.*) I Partit Popular. Iniciaria el torn la senyora diputada Mar Besses.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, presidenta. Més que re per al·lusions per part del Govern i per part del Grup Socialistes. Imagino que deu ser difícil venir a fer aquí una compareixença i treure pit de la tasca del Govern en l'àmbit de les polítiques de joventut, perquè és inexistent.

De fet, només cal veure que els ha sobrat temps en la primera intervenció. Han parlat de temes que no estaven en les compareixences i, fins i tot, ens han regalat una cita musical molt interessant i que compartim. Però, en tot cas, jo els hi agrairia que vinguessin aquí a respondre les preguntes que els hi formulem. N'hi hem formulat moltíssimes, de preguntes; cap resposta amb relació a allò que els hi hem preguntat.

Amb relació també a les pròrrogues del contracte programa, a mi m'agradaria pensar que no ho estan comparant amb la situació d'excepcionalitat per la qual es va prorrogar el contracte programa del 20 i del 21 per un context de pandèmia, de covid-19 i, per tant, un moment en què el país tenia altres prioritats molt més urgents. No vull dir que no sigui una prioritat urgent, però que el país estava abocant tots els esforços en un altre lloc. Per això és que es va prorrogar el 20 i el 21 el contracte programa. I crec que la situació no s'assimila en res a la situació actual. Per tant, hosti, no defugin la seva responsabilitat, perquè crec que no és comparable.

Per tant, li deia... No m'han contestat a pràcticament cap de les meves preguntes, però jo els hi vull recordar també que són un govern en minoria, que avui han vingut a treure molt pit de l'acció de govern, han parlat de pressupostos, però les majories parlamentàries els hi van per la mínima. Saben que per al jovent republicà

les polítiques de joventut són una línia vermella i, o es posen les piles, o no hi hauran pressupostos, perquè no són mereixedors de tenir uns pressupostos, perquè el país mereix uns pressupostos que donin resposta a les seves necessitats. I si tenen un govern que per ell les polítiques de joventut no són una prioritat, no els correspon tenir uns pressupostos per al 2026.

Per tant, està bé que ens estenguin la mà, però la pilota està a la seva teulada. Per tant, si volen uns pressupostos, posin-se les piles. Perquè, ho torno a dir, avui constatem que el Govern torna a anar tard i malament i que els joves del país mereixen i necessiten un govern que estigui a l'alçada i que s'arremangui amb les polítiques de joventut. I avui tornem a constatar que això no és així.

Per tant, assumeixin les seves responsabilitats, perquè no dubtin que nosaltres estarem a l'alçada.

La vicepresidenta

Bé; gràcies, diputada. Seria el torn ara del Grup del Partit Popular, amb el diputat senyor Hugo Manchón.

Hugo Manchón García

Sí; gracias, vicepresidenta. Señora Quirante, yo le he planteado una serie de preguntas en cuanto a la comparecencia y también preocupaciones de los jóvenes, como pueden ser los jóvenes autónomos. También le he planteado preguntas en cuanto a las ayudas para el ocio educativo. Pero ¿sabe qué pasa? Que durante muchísimos años usted forma parte del PSC, además de ser directora general, y el PSC forma parte del PSOE. ¿Y sabe qué es lo que pasa? (*Veus de fons.*) Que cada vez que no..., es no, no. Bueno, la portavoz del PSOE en Ferraz es del PSC y es de Lleida. O sea, que cuentos, los justos.

Pero la realidad es que ustedes siempre presentan programas y vienen a dar lecciones de programas en cuanto a feminismo, a igualdad. Y no me puede decir que denunciar aquí que su partido tiene auténticos babosos en sus listas, que están haciendo acoso sexual, que se han denunciado así por las propias víctimas..., y me venga a decir aquí que, por yo denunciarlo aquí, esto es una conversación de bar. Me parece una falta de respeto, pero no mía, sino suya.

Muchas gracias.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. I ara, de nou, té lloc la directora general, senyora Quirante, per un temps de cinc minuts.

Clara Quirante Soriano (directora general de Joventut)

Bé, s'ha dit, no?, que poc menys que no hem fet res i que no... Bé, doncs, miri, hem aprovat el pla nacional de la joventut a Catalunya el 2025, que portava, no?, pendent d'aprovar-se des del 2021.

Per tant, només en sis mesos des de que vam arribar vam poder aprovar el pla nacional. Bé, sis mesos... (*Veus de fons.*) Disculpi, eh?, però es va aprovar al juny... D'acord, nou mesos, disculpi. No, un any no; nou mesos. En tot cas, hem aprovat el pla nacional de la joventut a Catalunya 2030; vam aprovar el pla d'actuació de polítiques de joventut.

A part de venir a comparèixer totes les vegades que se'ns han sol·licitat, no només nosaltres, sinó la secretària i també la consellera, a donar totes les explicacions que se'ns han demanat, a l'abril vam publicar l'*Estat de la joventut 2024*, una nova edició dels informes anuals de l'Observatori Català de la Joventut. Al juny vam presentar la guia per introduir la perspectiva LGTBI en l'àmbit del lleure educatiu. Al juny vam celebrar la Jornada Nacional Odisseu: deu anys del Pràcticum Odisseu, a la Seu d'Urgell.

Al setembre vam participar i coordinar la celebració del Fòrum Transpirinenc de la Joventut, coordinat per la Comunitat de Treball dels Pirineus en col·laboració

amb les àrees de joventut dels seus set membres entre la regió de l'Aquitània, l'Occitània, Euskadi, Aragó, Navarra, Catalunya i Andorra.

A l'octubre vam fer una nova publicació de l'observatori amb relació a la religiositat de la joventut catalana. A l'octubre també vam presentar resultats de l'enquesta de municipis i comarques sobre polítiques locals de joventut, una eina per analitzar les polítiques de joventut i la seva alineació amb el pla nacional de joventut de Catalunya 2030 i estudiar el rol dels i les professionals de joventut.

Al novembre del 2025 també, l'Observatori Català de la Joventut va publicar els vídeos del projecte «Què funciona en gènere i joventut?», iniciativa que també es va presentar en el primer semestre de l'any.

Al novembre del 2025, hem celebrat el Fòrum d'Estudis de la Joventut a Lleida, que analitzava la polarització entre la població jove, un fòrum que va comptar amb gairebé dos-cents inscrits. Anys feia que no participava tanta gent al fòrum de Lleida.

Al desembre també, ahir, tot just, com deia abans, es va celebrar la trobada nacional de la xarxa nacional d'emancipació, «Connectem: tot a prop teu!».

A part de moltíssimes formacions, com he explicat, moltíssims acompanyaments, moltíssimes visites, moltíssimes coordinacions, moltíssimes reunions bilaterals amb altres departaments, que són fruit, al final, de moltes de les polítiques que s'han anat aprovant durant aquests darrers mesos.

Per tant, s'ha fet moltíssima feina, tenim un full de ruta molt clar de què és el que necessita el jovent de Catalunya i seguim treballant. Per això no ens distraurem amb cap tipus de confrontació, perquè no val la pena. Nosaltres tornem a oferir-nos a treballar. Si teniu propostes, estem superdisposats a seure i parlar-ne, però tampoc entrarem en confrontacions de dir que si no s'està fent bé o no s'està fent re, o si s'està perdent el temps, perquè al que ens dediquem tot el dia, tots els nostres dies i tota la nostra jornada, és a millorar els serveis que rep la joventut de Catalunya. Per tant, en això seguirem.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, directora, per la seva compareixença i la seva intervenció.

I, per tant, com que no tenim més punts de l'ordre del dia, aixecaríem la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de cinc de la tarda i dos minuts.